शिरः। स यदेते देवते अन्तरेण। तत्सर्व्वꣳ सीव्यति। तस्मात् सावित्रः" इति। योऽयमग्निर्भूमौ चीयते। तस्येष्टकानिर्मितं पक्षपुच्छादिकं विद्यते। यस्तु मनसैव ज्ञायमानोऽग्निः स तु वायुस्वरूप एव। न तस्य पक्षपुच्छादिकमस्ति, किन्तु 'तस्य' वायुरूपस्य, प्रसिद्धः 'अग्निः', मुखत्वेन ध्येयः। 'असावादित्यः' शिरोरूपेण ध्येयः। 'यत्' अन्यदेवताजातं, अस्ति 'तत् सर्व्वमेते देवते', 'अन्तरेण' एतयोरग्न्यादित्ययोर्मध्ये, 'सः' वायुः, 'सीव्यति' सूच्या वस्त्रमिव संयोजयति, विच्छिन्नमेकीकरोति। यस्मात् सीव्यति तस्मादयं वायुरूपोऽग्निः 'सावित्रः', इत्युच्यते। तदेवं सावित्राग्निविद्या समापिता॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्दं निवारयन्।
पुमर्थांश्चतुरो देयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः॥

इति सायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे यजुर्ब्राह्मणे तृतीयकाण्डे दशमप्रपाठके एकादशोऽनुवाकः॥ ११॥

समाप्तश्च प्रपाठकः॥